

# Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ  
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

Anul XV, NR. 7-8 / 2011 BULETIN DE INFORMAȚII IULIE-AUG. 2011

## Despre Sfânta Împărtășanie

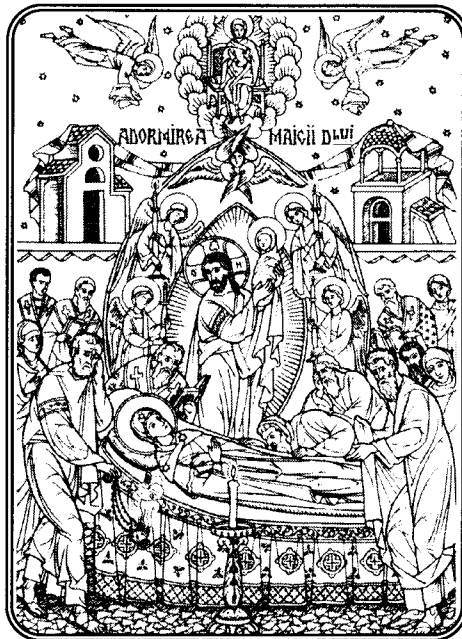
**C**e este Sfânta Împărtășanie pentru un ortodox?

Sfânta Împărtășanie este Trupul și Sângele Domnului nostru Iisus Hristos pe Care le primim la Sfânta Liturghie «spre iertarea păcatelor și spre viața de veci». După ce a săturat mulțimile în pustie cu cinci pâini și doi pești și cunoscând că iudeii au să vină să-L ia cu sila ca să-L facă rege pentru a-i hrăni mereu în chip minunat, Mântuitorul le vorbește oamenilor despre «pâinea vieții», «pâinea cea vie» sau «mâncarea cea nepieritoare» din care cine mănâncă nu va mai flămânzi în veci. Apoi le spune: «Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu voi da pentru viața lumii este trupul Meu» (vezi Ioan 6, 5-55). Mai târziu, la Cina cea de Taină, Mântuitorul instituie Taina Euharistiei, prefăcând, prin binecuvântare, pâinea și vinul în trupul și sângele Său cu care îi împărtășește pe ucenici: «Luați mâncați, acesta este trupul Meu... Beți dintru acesta toți, acesta este sângele Meu...» și-i îndeamnă să facă aceasta spre pomenirea Sa. Este ceea ce au făcut apostolii și primii creștini și ceea ce facem și noi astăzi la fiecare Sfântă Liturghie când prin rugăciunea preotului și a credincioșilor, Duhul Sfânt transformă ofranda de pâine și vin în trupul și sângele Domnului cu care ne împărtășim. Astfel Hristos își continuă prezența în lume nu numai duhovnicește, ci și în chip văzut, sub forma pâinii și a vinului euharistic.

**De ce trebuie să primim Sfântul Trup și Sfântul Sânge? Care este efectul Sfințelor Taine asupra noastră? Ne putem mântui fără Sfânta Împărtășanie? Ce le spuneți celor care sunt credincioși, dar nu doresc să se împărtășească?**

Fără împărtășirea cu Sfintele Taine nu putem trăi cu adevărat în Hristos, nu putem avea viață în noi. «Adevărat,

adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi. Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua de apoi» (Ioan 6, 53-54). Nu ne putem deci mântui fără să ne împărtășim cu trupul și sângele Domnului. Tocmai de aceea copiii, după Botez și ungerea cu Sfântul și Marele Mir, primesc imediat și Sfânta



Împărtășanie. În același timp, Sfânta Împărtășanie este pentru creștini adevărată mâncare și adevărată băutură care ne ajută să creștem în Hristos și să devenim una cu El. Mântuitorul zice: «Trupul Meu este adevărată mâncare și sângele Meu adevărată băutură. Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el» (Ioan 6, 55-56). Dacă nu ne hrănim mereu cu Hristos din Sfânta Împărtășanie nu putem crește duhovnicește și, cu atât mai mult, nu putem deveni una cu El. Sfânta Împărtășanie ne transformă, încetul cu încetul, în Hristos însuși. Căci «fîrea celui mai tare schimbă fîrea celui mai slab», zic Părinții. Cei care nu vor să se împărtășească - și

aceștia, din păcate, sunt majoritatea credincioșilor noștri de astăzi - rămân departe de Hristos, chiar dacă li se pare că-L urmează. Când Mântuitorul vorbea despre pâinea cea vie care este trupul Său și zicea că cine nu mănâncă din această pâine nu are viață în el însuși, mulți din cei ce-L urmau L-au părăsit căci spuneau: «Greu este cuvântul acesta! Cine poate să-l asculte» (Ioan 6, 60). Așa și astăzi mulți nu înțeleg rostul Sfintei Împărtășanii și stau departe de ea, spre marea lor pagubă.

**Cât de des trebuie să primim Sfânta Împărtășanie? Vă rugăm să ne explicați dacă regula de 40 de zile între cuminecări este corectă și de ce. Ce le recomandați credincioșilor și duhovnicilor în acest sens?**

În mod normal, toți cei care participă la Sfânta Liturghie, care este Jertfa nesângeroasă și Cina Domnului, trebuie să se împărtășească. Nimeni nu se duce la o cină fără să mănânce ceea ce i se pune înaintea. Altfel jignește pe cel ce oferă cina. Canoanele (8 și 9 ale Sf. Apostoli, 2 al Sinodului VI ecumenic, 1 al Sinodului VII ecumenic...) condamnă pe cei ce participă la Sf. Liturghie și nu se împărtășesc. Împărtășirea la 40 de zile este o tradiție recomandată de mulți dintre duhovnicii noștri, dar ea nu poate fi susținută teologic. Dacă suntem consecvenți cu teologia euharistică, toți membrii Bisericii, deci toți creștinii, sunt ținuți să participe în fiecare duminică la Sfânta Liturghie și să se împărtășească cu Sfintele Taine. În cazul în care săvârșim păcate grave, de moarte, cădem din starea de har și ne pierdem calitatea de membri ai Bisericii, deci nu mai putem participa la Sf. Liturghie și nu ne mai putem împărtăși cu Sfintele Taine decât după ce ne spovedim și împlinim un canon de pocăință. În rugăciunea de după spovedanie, preotul duhovnic se roagă lui Dumnezeu, zicând «... împacă-l și-l unește (din nou) pe dânsul cu Sfânta Ta

Biserică...» Spovedania deci ne repune în starea de har sau de membrii ai Bisericii. În vechime, cei opriți de la Sf. Împărtășanie, păraseau biserica odată cu catehumenii, la ectenia «*cei chemați ieșiți...*» Mulțumim lui Dumnezeu că foarte mulți din credincioșii noștri, în primul rând copiii și cei în vârstă, nu trăiesc în păcate de moarte. Aceștia ar trebui încurajați de P.C. Părinți să se împărtășească cât mai des, chiar regulat. Iar dacă nu fac aceasta preoții, credincioșii înșiși trebuie să ceară să se împărtășească cât mai des cu putință.

### **Care sunt condițiile și obligațiile pentru a primi Sf. Împărtășanie?**

Singura condiție pentru a primi Sf. Împărtășanie este aceea de a nu trăi în păcate de moarte care alungă de la noi harul Duhului Sfânt, ne despart de Hristos și de Biserică. Păcatele cele mai grele sunt lepădarea de Hristos sau necredința, crima (inclusiv avortul), desfrâul, ura, asuprirea semenilor (prin neplata muncii sau munca necinstită), iubirea de arginți, beția...

Pentru aceste păcate trebuie neapărat să ne spovedim și să facem un canon de pocăință, după care ne putem împărtăși cu binecuvântarea duhovnicului. Desigur că de fiecare dată când ne împărtășim trebuie să încercăm să avem pace în suflet, să cerem iertare de la cei pe care i-am putut supăra cu voie sau fără voie și să citim canonul de rugăciune pentru Sf. Împărtășanie. Cei căsătoriți sunt ținuți să se abțină de la relațiile conjugale cel puțin o zi înainte și una după primirea Sf. Împărtășanii.

### **Trebuie să ne spovedim înainte, fiecare împărtășire trebuie să fie precedată de spovedanie? Cât trebuie să postim? E necesar întreg postul? Credincioșii care doresc să se împărtășească și nu au postit, cu toate că sunt sănătoși și au posibilitatea, vor primi Sf. Împărtășanie? Dar în afara postului, trebuie să postim pentru a ne împărtăși? Sâmbăta și duminica putem posti - în situația în care vrem să ne împărtășim duminica sau luni?**

Spovedania este legată de păcatele săvârșite, îndeosebi de păcatele mari, de moarte. Cum toți păcătuim, este foarte bine să ne spovedim cât mai des cu putință, chiar dacă nu avem păcate mari. În fond, păcatul cel mai mare este cel care ne robește, chiar dacă nu-l găsim printre «păcatele mari» amintite mai sus. Tocmai de aceea călugării și credincioșii evlavioși se spovedesc dacă nu săptămânal, cel puțin odată pe lună. Dar nu trebuie să așteptăm

săptămâna sau luna ca să ne spovedim, ci trebuie să ne spovedim de fiecare dată când am săvârșit un păcat pentru care conștiința ne muștră. Spovedania s-a legat de împărtășire atunci când aceasta a devenit rară sau chiar foarte rară, cum se întâmplă din păcate și astăzi. Se înțelege de la sine că dacă cineva se împărtășește foarte rar trebuie să se spovedească de fiecare dată înainte de a se împărtăși. Dar cel ce se împărtășește des, săptămânal sau chiar zilnic, acela nu trebuie să se spovedească neapărat de fiecare dată. Păcatele ni se iartă și prin Sf. Împărtășanie. Important este să fim sinceri cu noi înșine și în fața lui Dumnezeu, să nu ascundem vreun păcat și să ne socotim mereu nevrednici.

În legătură cu postul, trebuie să spunem că nici el nu este legat de împărtășire, deși este bine să ne pregătim pentru Sf. Împărtășanie și cu post. Aceasta depinde iarăși de frecvența împărtășirii. Cei care se împărtășesc rar trebuie să postească înainte de a se împărtăși, mai cu seamă dacă nu țin posturile rânduite de Biserică. Cei care respectă întru totul regulile postului, aceștia se vor reține înainte de împărtășire de la carne și de la viața conjugală (dacă este perioada dulcelui). Dar nimeni nu ne oprește să postim chiar mai multe zile de fiecare dată când ne împărtășim, chiar dacă este sâmbăta sau duminica. Sâmbăta și duminica însă nu se ajunează.

Postul este fundamental pentru viața duhovnicească. Nici un credincios angajat serios pe calea mântuirii nu poate să-l neglijeze. Pentru că fără înfrânare de la mâncare și băutură, nimeni nu-și poate stăpâni pornirile pătimase ale trupului și nimeni nu se poate ruga cu o rugăciune curată, adică cu atenția concentrată în inimă sau cu mintea unită cu inima pentru ca să facem cu adevărat experiența harului ascuns în inima noastră. Ortodoxia este prin excelență ascetică. De asceză ține postul alimentar, înfrânarea conjugală, privegherile, metaniile, statul în picioare în timpul slujbelor, lupta cu păcatul și patimile, răbdarea necazurilor, slujirea semenilor în nevoi... Cine nu este obișnuit cu asceza, cine nu o simte ca o mare binecuvântare pentru suflet și pentru trup, acela nu poate avea duhul Ortodoxiei. Bineînțeles că cei care refuză postul și înfrânarea cu bună știință, aceia nu se pot împărtăși. Altfel trebuie însă tratați cei care pentru pricina binecuvântate nu pot posti decât în parte. Aceștia se pot împărtăși, cu binecuvântarea duhovnicului.

Din toate cele spuse nu trebuie să înțe-

legem că Ortodoxia ar fi legalistă. Ortodoxia nu este legalistă, ci exigentă. Ea știe din experiența sfinților că Sf. Împărtășanie și harul în general nu lucrează decât cu participarea credinciosului prin efortul său ascetic. Cele două maxime ascetice: «*totul este har*» și «*dă-ți sângele ca să primești har*» sunt adevărate. «*Totul este har*», iar harul este gratuit, înseamnă că totul vine de la Dumnezeu fără meritul nostru. Însă harul nu poate lucra în inima noastră decât dacă facem tot efortul de care suntem capabili pentru ca inima să fie sensibilă la lucrarea harului care ne sfințește. «*În lupta voastră cu păcatul, nu v-ați opus până la sânge*» (Evrei 12, 4). Să fim convinși că tot ce facem din credință facem spre binele și mântuirea noastră.

### **Care sunt păcatele care ne opresc de la Sf. Împărtășanie?**

Păcatele mari sau păcatele de moarte, pe care le găsim menționate în toate cărțile de rugăciuni. Dintre păcatele mari fac parte și folosirea anticoncepționalelor pentru că acestea toate provoacă avorturi timpurii (până la 14 zile după zămisirea pruncului) sau a altor mijloace care împiedică nașterea de prunci, patima beției și a fumatului.

### **De ce nu se poate împărtăși femeia în perioada de «necurăție», leuzie etc.?**

Aceste perioade din viața unei femei sunt naturale și nu o pot întina. Numai păcatul îl întinează pe om pentru că păcatul este împotriva naturii creată de Dumnezeu bună și curată. Din tradiția cea mai veche, când participarea la Sf. Liturghie însemna și împărtășirea cu Sf. Taine, s-a moștenit ca femeia să nu se împărtășească în perioadele amintite în care sănătatea ei este mai fragilă (mai ales în timpul leuziei), scutindu-o astfel de efortul de a participa la slujbă și de a se pregăti pentru împărtășire. Dar și din evlavie deosebită față de Sf. Împărtășanie, femeile se abțin în aceste perioade de a se împărtăși. Totuși în caz de boală sau pericol de moarte ele trebuie să se împărtășească, în orice situație s-ar afla.

### **Cât de lungă poate fi perioada în care suntem opriți de la Sf. Împărtășanie? Există un pogramânt care diminuează din asprimea canoanelor Sf. Părinți?**

Mai întâi să spunem că păcatul nu trebuie văzut juridic ca încălcarea poruncilor lui Dumnezeu pentru care primim ca pedeapsă un anumit canon. Păcatul este o boală sufletească, iar canoanele nu sunt pedepse, ci mijloa-

ce de tămăduire. Suntem opriți de la împărtășire pentru un timp pentru că în această vreme să ne pocăim în mod deosebit pentru păcatele săvârșite, prin post mai aspru, prin rugăciune înmulțită, prin fapte bune... Astfel pocăința ne vindecă sufletul și atrage asupra noastră harul Duhului Sfânt. Asprimea canoanelor arată gravitatea păcatului. De pildă pentru adulter, Părinții opresc de la împărtășire 15 ani; pentru desfrânare 7 ani; pentru avort, 15-20 de ani ... Sf. Ioan Postitorul reduce până la jumătate și chiar mai mult numărul anilor celor care se angajează la post sever și fac sute de metanii pe zi, semn al unei pocăințe profunde. Deci intensitatea pocăinței, adică a părerii de rău și întoarcerea radicală de la păcat, concretizată în fapte, determină vremea opririi de la Sf. Împărtășanie, care este și o vreme de probă că ne-am vindecat cu adevărat de boala păcatului. Părintele Prof. Dumitru Stăniloae (+ 1993) este de părere că în vremea noastră de slăbire a credinței, duhovniciei să nu oprească pe cei care se pocăiesc cu adevărat mai mult de trei ani. Duhovnicul trebuie însă să urmărească îndeaproape evoluția vieții duhovnicești a penitentului și să-l ajute să nu se întoarcă din nou la păcatul săvârșit.

**Vă rugăm să ne vorbiți despre vrednicia de a primi Sf. Împărtășanie. Putem spune că am fost vrednici să primim Sfântul Trup și Sfântul Sânge? De ce? Nu putem cădea în deznădejde spunând că nu suntem vrednici și nu mai are rost să ne împărtășim? Sau hai să facem păcate că oricum primim Sf. Împărtășanie deoarece nu voi fi niciodată vrednic?**

Nimeni nu este vrednic să primească Sf. Taine ale lui Hristos. Înainte de momentul împărtășirii preotul ridică Sf. Trup de pe Sf. Disc și zice: «*Să luăm aminte: Sfintele (care se dau) sfinților!*» Iar credincioșii răspund: «*Unul Sfânt, Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl, Amin*». Prin această aclamare recunoaștem că noi nu suntem sfinți și deci că nu suntem vrednici să primim Sfintele lui Hristos. Deși prin Botez suntem sfinți, totuși în realitate nu suntem sfinți pentru că nu actualizăm darurile Botezului, nu trăim după făgăduințele făcute la Botez și anume că ne lepădăm de Satana și de toate lucrurile lui și ne unim cu Hristos. Tocmai de aceea Mântuitorul ne-a lăsat Taina Pocăinței sau a Spovedaniei care este al doilea Botez, Botezul pocăinței sau al lacrimilor, al părerii de rău pentru păcatele săvârșite și al reînținerii la Hristos. Se întâmplă că unii

care au păcătuit mult să se întoarcă radical la Hristos print-o pocăință profundă și să se ridice deasupra celor «căldicei», adică a celor care n-au săvârșit păcate grave, dar duc o viață superficială. În acest sens, avem atâtea exemple în Sf. Scriptură și în viețile sfinților. Dar faptul că nu suntem niciodată vrednici să ne împărtășim, nu înseamnă că nu ne mai împărtășim deloc. Nu înseamnă nici să păcătuim în continuare pentru că oricum suntem nevrednici de Sf. Împărtășanie. Viața creștină este exigentă și înseamnă o luptă permanentă cu păcatul și cu patimile pentru dobândirea virtuților sau a deprinderilor bune. Când păcătuim grav, ne spovedim, facem canonul de pocăință și apoi ne reintegăm în Biserică prin primirea Sf. Taine. Conștiința păcătoșeniei și a nevredniciei, nu numai de a ne împărtăși, ci chiar și de a trăi și de a ne bucura de atâtea daruri ale lui Dumnezeu, trebuie s-o avem toată viața. Dar această conștiință nu ne paralizează voința de a face binele, ci dimpotrivă o potențează, ne dă și mai multă râvnă de a duce o viață cât mai curată. Așa cum am spus mai sus, Sf. Împărtășanie este adevărată mănca-re și adevărată băutură pentru suflet și ni se dă «*spre iertarea păcatelor și spre viața de veci*». Dacă trupul nu poate trăi fără mâncare și fără băutură, nici sufletul nu poate trăi cu adevărat fără Sf. Împărtășanie.

**Ce trebuie să facem pentru a ne împărtăși des? Vă rugăm să ne sfătuiți cum să trecem peste ispitele vieții cotidiene din mileniul al III-lea ca să ne unim cât mai des cu Hristos.**

Mai întâi să dorim din toată inima să ne unim cu Hristos euharistic. Să ne formăm treptat conștiința că o Liturghie la care nu ne-am împărtășit rămâne pentru noi nedeplină. Nu trebuie să ne fie teamă de Sf. Împărtășanie. Teamă trebuie să avem față de păcat. Este adevărat că atunci când preotul ne cheamă la împărtășire zice: «*Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să vă apropiați*». Însă frica de Dumnezeu înseamnă frica de păcatul prin care-L supărăm pe Dumnezeu. Când iubim pe cineva cu adevărat, ne temem să nu facem ceva care să-l supere. Este vorba de frica sfântă despre care înțeleptul spune că este începutul înțelepciunii (Pilde 1, 7) și nu de frica de pedeapsă. Căci Dumnezeu nu pedepsește pe nimeni. Suferințele și încercările vieții pe care noi le numim pedepsele lui Dumnezeu sunt de fapt consecințele firești ale păcatelor noastre. «*Căci ce seamănă omul, aceea va și*

*secera*» (Gal 6, 7), chiar dacă noi nu vedem întotdeauna legătura directă între păcatul săvârșit și necazul sau boala care vin asupra noastră. Există o lege a compensației duhovnicești: tot răul săvârșit se întoarce, mai devreme sau mai târziu, asupra noastră.

Credința și iubirea lui Dumnezeu din toată inima ne salvează din orice ispită. Dacă spunem că credem în Dumnezeu și-L iubim, atunci vom lucra totul ca pentru Dumnezeu și nu ca pentru oameni (Col. 3, 23), adică vom face totul din inimă: vom gândi cu inima, vom vorbi cu inima și vom lucra cu inima. Iar Dumnezeu Care locuiește în inima noastră va lucra toate spre binele nostru al celor ce-L iubim (cf. Rom. 8, 28). El ne va apăra de tot răul, ne va feri de ispite sau dacă am căzut în ispită ne va scoate grabnic din ea, ne va da curaj în lupta cu greutățile inerente ale vieții. Dumnezeu nu ne părăsește niciodată dacă noi nu-L părăsim pe El. Trebuie să încercăm să conștientizăm mai mult prezența lui Dumnezeu în noi și prin aceea că ne încredințăm Lui, zi de zi, în toate situațiile concrete ale vieții, încercând să descoperim voia Lui pentru ca să nu facem nimic după voia noastră. Dacă ne străduim să fim mereu cu Dumnezeu și ne ferim de păcatele mari opritoare de la Sf. Împărtășanie, atunci ne putem împărtăși la fiecare Sf. Liturghie.

**Ce se întâmplă cu cei ce fură Sf. Împărtășanie, adică mint la Spovedanie sau cu toate că sunt opriți vin totuși la Sf. Potir sau nici măcar nu se spovedesc, ci vin din proprie inițiativă? Dar privind din unghiul opus, poate fi Sf. Împărtășanie tămăduitoare pentru aceștia menționați mai sus? (Dacă nu,) atunci pentru cine?**

Cei care «*fură*» Sf. Împărtășanie se aseamănă cu Iuda, care la Cina cea de Taină a primit, ca toți ceilalți Apostoli, trupul și sângele Domnului, dar spre osândă. Sf. Evangelist Ioan ne spune că «*după pâine (împărtășire) a intrat în el satana*» și că «*după ce a luat bucățica de pâine a ieșit numaidecât. Și era noapte*» (13, 27. 30). Iuda a venit la Cină cu gânduri ascunse, căci cu o zi înainte îl vânduse pe Iisus pentru 30 de arginți. Dacă și-ar fi mărturisit păcatul, ar fi fost salvat. Altfel s-a osândit pe sine însuși pentru păcatul nemărturisit. De Sf. Împărtășanie trebuie să ne apropiem cu pace în suflet și cu conștiința nevredniciei. Numai atunci ea va lucra la tămăduirea firii de neputințele noastre sufletești și trupești, pe măsura credinței și efortului propriu pentru despățimire și sfințire a vieții.

## Vă rugăm să ne faceți un scurt istoric al problemei deseori sau rareori împărțării cu Sf. Taine.

Până în secolul IV când a început convertirea în masă a păgânilor fără pregătirea necesară, toți creștinii care participau la Sf. Liturghie se împărțeau. Cei opriți de la împărțare nu aveau voie să participe nici la Liturghia credincioșilor; ei ieșeau afară odată cu catehumenii. La Liturghia euharistică nu participau decât cei care se împărțeau. Mai târziu, bisericile s-au umplut de creștini, mai mult cu numele decât cu viața și cu faptele. Aceștia duceau o viață dublă, slujind și lui Dumnezeu și lui mamona. În această nouă situație s-a impus spovedania înainte de împărțare. Pe de altă parte, sub influența monahismului, s-a accentuat «vrednicia» pentru primirea Sf. Împărțării care constă în pregătirea pentru primirea ei. Astfel s-au adăugat tot mai multe condiții pentru primirea Împărțării, încât cei mai mulți nu le puteau

îndeplini datorită neangajării serioase în credință. Desigur că toate aceste condiții urmăreau ca Sf. Împărțare să fie primită într-un suflet cât mai curat, vrednic de Hristos, pentru că, așa cum am spus, Sf. Împărțare nu se transformă decât în măsura angajării noastre prin asceză la despățimirea și sfințirea personală. Putem să ne împărțăm în fiecare zi, dar dacă nu ne luptăm prin rugăciune și înfrânare să ne curățăm de patimi, nu vom scăpa de ele. Mai mult, ca în cazul lui Iuda, Împărțarea luată cu nepăsare sau în stare de păcat de moarte ni se face spre osândă, adică ne adâncă și mai mult în păcat. Dar și refuzul Împărțării timp îndelungat, chiar din motive de evlavie sau lipsă de pregătire, poate fi semnul unei vieți duhovnicești superficiale. Părinții Bisericii au încurajat întotdeauna pe credincioși să se spovedească cât mai des și să se împărțasească cu pregătirea necesară.

**Mitropolitul SERAFIM**

## INFORMAȚII

DIN AGENDA

### PĂRINTELUI MITROPOLIT SERAFIM

**2 iunie 2011 - Înălțarea Domnului** - slujește Sf. Liturghie și predică la Catedrala mitropolitană din Nürnberg.

**7 iunie** - conduce cercul biblic de la Centrul eparhial.

**8 iunie** - participă la primirea anuală oferită de Biserica evanghelică.

**9 iunie** - în cadrul Săptămânii de rugăciune din Nürnberg, săvârșește în Catedrala Vecernia cu litie și ține cuvânt de învățătură.

**11 iunie** - participă la Diakonia Neuen-dettelsau la Vecernia Rusaliiilor și predică.

**12 iunie - Rusaliiile** - slujește Sf. Liturghie și predică la Konstanz cu prilejul hramului. După zece ani de activitate P.C.Pr. Ionel Nemeș a fost distins cu rangul de iconom savrofor. În mânăză Gramata mitropolitană mai multor credincioși. la parte la agapă.

**13 iunie** - slujește Sf. Liturghie și predică la Catedrala din Nürnberg.

**16 iunie** - participă la Simpozionul Internațional «Ecumenism și Ortodoxie în Europa», la Universitatea Otto-Friedrich din Bamberg.

**18 iunie** - slujește Sf. Liturghie și cununia tinerilor Gabriela și Mihai Baku în Catedrala din Nürnberg. După masă, săvârșește cununia tinerilor Ines și Siegfried Kenzel.

**19 iunie** - slujește Sf. Liturghie și predică la Düsseldorf (paroh: P.C.Pr. Iosif Rădule-

scu). la parte la agapă.

**24 iunie - Nașterea Sf. Ioan Botezătorul** - slujește Sf. Liturghie și predică la Berlin (paroh: P.Cuv. Ierom. Clement Lodroman). Participă la sărbătorirea a 30 de ani de la înființarea Conventului internațional al parohiilor din Berlin și ține cuvânt de învățătură.

**26 iunie** - slujește Sf. Liturghie și predică la Berlin. Întâlnește Consiliul parohial în legătură cu continuarea lucrărilor la noua biserică.

**27 iunie** - participă la Simpozionul internațional al ordinilor religioase la Triefenstein (Würzburg) și ține conferința «*Sfânta Scriptură în viața monahală*».

**29 iunie - Sf. Ap. Petru și Pavel** - slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg.

DIN AGENDA

### PĂRINTELUI EPISCOPI SOFIAN

**2 iunie - Înălțarea Domnului** - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

**5 iunie** - slujește Sf. Liturghie și predică la Biserica St. Nikolai.

**12 iunie - Rusaliiile** - slujește Sf. Liturghie și predică la Traunreut. Hirotonește întru preot pe seama Parohiei din acest oraș pe P.C. Diacon Constantin Bartok. Participă la agapă.

**13 iunie** - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan. Seara participă la Mesa de pomenire a Regelui Bavariei, Ludovic al II-lea, la 125 de ani de la moartea lui, oficiată de Cardinalul Reinhard Marx.

**19 iunie** - slujește Sf. Liturghie și predică la Waldkraiburg (paroh P.C. Pr. Dumitru Mureșan), cu prilejul hramului.

## INVITAȚIE

În data de **11 septembrie 2011** avem deosebită bucurie de a-l întâmpina la München pe **Preafericitul Părinte DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.**

La ora **8:30** se va săvârși Sf. Liturghie pe locul viitoarei biserici precum și slujba **Punerii Pietrei de Temelie**. Vă invităm să participați la acest eveniment istoric.

Adresa: **Kastelburgstr. 90, 81245 München**. Cu **S-Bahn-ul S 4** (direcția **Geltendorf**) stația **Aubing**, apoi **6 minute** pe jos.

Vă așteptăm cu drag!

**Mitropolitul SERAFIM și  
Episcopul-vicar SOFIAN**

**23 iunie** - participă la conferința pe tema «*Desacralizarea degradantă și conștientă prin mizeria din mas-media*», susținută de Klaus Kenneth la Capela Sf. Siluan.

**24 iunie - Nașterea Sf. Ioan Botezătorul** - slujește Sf. Liturghie la Capela Sf. Siluan.

**25 iunie** - participă la conferința pe tema «*Sunt toate religiile la fel?*», susținută de Klaus Kenneth la Capela Sf. Siluan.

**26 iunie** - slujește la Fürstenfeldbruck (responsabil P.C. Pr. Ioan Marius Turcu), cu prilejul hramului. Participă la agapă.

**27 iunie** - participă la festivitatea de decernare a Crucii de Aur a Mitropoliei Grecești Președintelui Băncii Stadtsparkasse din München.

**29 iunie** - Sf. Apostoli Petru și Pavel - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

**30 iunie** - participă la Consulatul General al României la conferința «*Identitatea europeană - O perspectivă din țările noi membre*».

**29 iunie - Sf. Ap. Petru și Pavel** - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

RUMĂNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE  
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NÖRDEUROPA

Fürther-Str.166-168 · D-90429 Nürnberg  
Tel.: (+49)0911/3236910; Fax: /3236912

E-Mail: [mitropolia@mitropolia-ro.de](mailto:mitropolia@mitropolia-ro.de)  
Internet: <http://www.mitropolia-ro.de>

REDAKTION & LAYOUT

Diakon Dumitru Dura

Abonament 15.50 EUR / anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: LIGA BANK EG  
Konto.-Nr. 116 78 04 · BLZ 750 903 00